

Σύσσωμη η Αργολίδα στο Φανάρι

/ Πεμπτούσια

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα τελέστηκε την Κυριακή, 22 Ιουλίου, η εις Επίσκοπον χειροτονία του εψηφισμένου Μητροπολίτη Ελβετίας Μαξίμου, στο Φανάρι. Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, στην οποία προεξήρχε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, συμπαραστατούμενος από τους Μητροπολίτες Γαλλίας Εμμανουήλ, Βελγίου Αθηναγόρα, Άρτης Καλλίνικο, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου Στέφανο, Προύσης Ελπιδοφόρο, Κυδωνιών Αθηναγόρα, Σηλυβρίας Μάξιμο και Σμύρνης Βαρθολομαίο, τελέστηκε και η εις διάκονον χειροτονία του υποδιακόνου Ιωάννου Χασάπη, λαμβάνοντας το όνομα Καλλίνικος.

Πριν την χειροτονία του νέου Μητροπολίτου Ελβετίας, ο Οικουμενικός Πατριάρχης, απηύθυνε προς τον εψηφισμένο Ιεράρχη του Θρόνου πατρικούς λόγους οικοδομής και νουθεσιών για τη νέα αποστολή διακονίας που του ανέθεσε η Μητέρα Εκκλησία.

«Σήμερον καθίστασαι κανονικός Επίσκοπος και Μητροπολίτης Ελβετίας, εις διαδοχήν του νυν Ιερωτάτου Μητροπολίτου Αγκύρας κ. Ιερεμίου, του πράου και συνετού, ο οποίος επί δεκαπενταετίαν όλην εποίμανε θεοφιλώς και φιλανθρώπως τον εν Ελβετία λαόν του Θεού. Καλείσαι να κτίσης επάνω εις τα θεμέλια, τα οποία έθεσεν εκείνος, καθώς και ο προ αυτού, πρώτος Μητροπολίτης Ελβετίας Δαμασκηνός, και να συνεχίσης το χριστοτερπές έργον αυτών. Γνωρίζεις το ποιμνιόν σου, τον ψυχισμόν του, την νοοτροπίαν του, τας μερίμνας και τα χαρίσματά του. Η μόρφωσίς σου, η ευλάβεια και η ιεροπρέπειά σου, η σοβαρότης σου, η αφιέρωσις και ο σεβασμός σου προς την Μητέρα Εκκλησίαν, όλα αυτά, και η εκτίμησις την οποίαν τρέφουν διά το πρόσωπόν σου οι συνεπίσκοποί σου εν Φαναρίω και ο Πατριάρχης σου, αποτελούν εχέγγυον διά μίαν καρποφόρον ποιμαντορίαν.».

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, ανέφερε ότι η Γενεύη, όπου η Έδρα της Ι.Μητροπόλεως Ελβετίας, είναι η πόλη του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών, του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού, άλλων διεθνών Οργανισμών και των ειρηνευτικών πρωτοβουλιών.

«Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, εν τη μερίμνη αυτού να προβάλη την Ορθόδοξον Θεολογίαν, την λειτουργικήν παράδοσιν και ζωήν εις τον δυτικόν κόσμον, ίδρυσε, το έτος 1966, το Ορθόδοξον Κέντρον εν Σαμπεζύ Γενεύης, το οποίον προσέφερε και συνεχίζει να προσφέρη πολλά εις τας διορθόδοξους και τας διαχριστιανικάς σχέσεις, τον Οικουμενικόν διάλογον και την διαθρησκειακήν συνεργασίαν, ως και εις το πεδίον της συναντήσεως της Ορθοδόξου Εκκλησίας με τα σημεία των καιρών.

Επί πέντε δεκαετίας, εδώ εσφυρηλατείτο, κατεγράφετο και διεκηρύττετο η ενιαία φωνή της Ορθοδοξίας αναφορικώς προς τα μεγάλα προβλήματα της Εκκλησίας και του συγχρόνου κόσμου. Εδώ εστεγάσθη η Γραμματεία επί της Προπαρασκευής της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδοξίας, εδώ καθωρίζετο η πανορθόδοξος πορεία προς αυτήν, από τα πλέον δυναμικά στελέχη των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών. Εδώ συνήλθον αι Διορθόδοξοι Προπαρασκευαστικάί Επιτροπαί, αι Προσυνοδικαί Πανορθόδοξοι Διασκέψεις και η τελευταία καθοριστική Σύναξις των Ορθοδόξων Προκαθημένων. Και μόνον η συμβολή του Ορθοδόξου Κέντρου εις την προετοιμασίαν και σύγκλησιν της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου εξασφαλίζει εις αυτό μοναδικήν θέσιν εις την σύγχρονον ιστορίαν της Εκκλησίας και της Θεολογίας.

Από εικοσαετίας και πλέον, στεγάζεται και λειτουργεί εις το καθ' ημάς Ορθόδοξον Κέντρον το Ινστιτούτον Μεταπτυχιακών Σπουδών Ορθοδόξου Θεολογίας.

Πολύτιμος συνεργός του Κέντρου, το Ινστιτούτο έσχεν αξιόλογον προσφοράν εις την εκκλησιαστικήν θεολογίαν. Οι 200 περίπου απόφοιτοι αυτού, διακονούν τας κατά τύπους Ορθοδόξους Εκκλησίας και την Οικουμενικήν Ορθοδοξίαν από υψηλάς θέσεις ευθύνης και είναι φορείς του πνεύματος του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Εμελέτησαν την δυτικήν θεολογίαν, ρωμαιοκαθολικήν και προτεσταντικήν εις το Κέντρον της Οικουμενικής Κινήσεως και των Οικουμενικών διαλόγων, ανεκάλυψαν το πνεύμα της ανοικτοσύνης, το οποίον απορρέει από τον πυρήνα της Ορθοδόξου ημών πίστεως, και ελπίζομεν ότι θα έχουν εν τω μέλλοντι σημαντικήν παρουσίαν και προσφοράν εις τον χώρο των διαχριστιανικών διαλόγων και της διορθόδοξου συνεργασίας.

Αυτήν την παρακαταθήκην παραλαμβάνεις και καλείσαι να την προστατεύσης και να την αυξήσης».

Ολοκληρώνοντας, ο Οικουμενικός Πατριάρχης απηύθυνε προς τον εψηφισμένο Μητροπολίτη Ελβετίας τις εξής παραινέσεις:

«Πρώτον: Να μη λησμονής ούτε στιγμήν ότι είσαι Αρχιερέυς της Πρωτοθρόνου Εκκλησίας της Ορθοδοξίας, η οποία διακονεί ευόρκως την ευστάθειαν των Ορθοδόξων Εκκλησιών, εν πιστότητι προς την δογματικήν και κανονικήν παράδοσιν της Εκκλησίας, εν αγάπη ανυποκρίτω και εν φυλακή ανυστάκτω έναντι των συγχρόνων προκλήσεων διά την Εκκλησίαν του Χριστού.

Δεύτερον: Ως ελέχθη προσφυώς, «η Εκκλησία υπάρχει διά να προσανατολίζει τον

άνθρωπον και τους λαούς στα καίρια και έσχατα» (Μητροπολίτης Περγάμου Ιωάννης) Η μαρτυρία και η προσφορά της Ορθόδοξου Εκκλησίας εις μίαν εκκοσμικευμένην κοινωνίαν και εις την Ορθόδοξον Διασποράν εν Ελβετία, είναι η λειτουργία της Εκκλησίας ως ζώσης ευχαριστιακής κοινότητος, άνευ σκοπιμοτήτων, αι οποίαι είναι ασύμβατοι με την Ορθόδοξον Εκκλησιολογίαν. Η Εκκλησία δεν είναι σύναξις ατόμων, αλλά χώρος του προσώπου και κοινωνία προσώπων. Η αρχιερατική σου διακονία οφείλει να συμβάλλη εις την σύσφιγξιν των δεσμών συνόλου του ποιμνίου σου εν τη Θεοσώστω Επαρχία της Ελβετίας, με την Μητέρα Εκκλησίαν, την μεριμνώσαν ανυστάκτως διά τα απανταχού της γης πνευματικά τέκνα αυτής, ανεξαρτήτως εκ της πολιτισμικής αυτών ταυτότητος.

Τρίτον: Η Θεία Ευχαριστία θα είναι ο πυρήν της διακονίας σου και η πηγή της εμπνεύσεώς σου.

Ο επίσκοπος είναι ο προεστώς της ευχαριστιακής συνάξεως και εν τη ιδιότητι αυτή είναι ο άξων της εκκλησιαστικής ζωής. Να μη λησμονής την θεολογίαν του επισκοπικού αξιώματος. Και η θεολογία σου, ως κανών της δράσεώς σου, ακριβώς επί αυτού του ευχαριστιακού θεμελίου, οφείλει να είναι πάντοτε λειτουργική, ποιμαντική, κηρυγματική, ευλογημένη συνάντησις του ευαγγέλου λόγου με την ελευθερίαν του ανθρώπου.

Τέταρτον: Έργον του Επισκόπου είναι να αγωνίζεται διά την διαφύλαξιν των πατρώνων παραδόσεων. Να στραφής ενθέρμως προς την νέαν γενεάν των

Ορθόδοξων, να τους κινητοποιήσης διά την καλλιέργειαν του ήθους και του πολιτισμού της Ορθοδοξίας, διά την διάσωσιν της ταυτότητος και των υψηλών αξιών του Γένους των Ορθόδοξων, και δη εις μίαν εποχήν προιούσης και ακατασχέτου ομογενοποιήσεως των ατόμων και των λαών διά μέσου της ψηφιακής και οπτικής επαναστάσεως, της παγκοσμιοποιήσεως και του δελέατος του ευδαιμονισμού. Είμεθα φορείς και φύλακες τιμιωτάτων και τιμαλφών παραδόσεων ζωής και ελευθερίας. Δεν ανήκομεν εις τον εαυτόν μας, αλλά εις τον Χριστόν και εις την Εκκλησίαν Του.

Πέμπτον: Να είσαι εκφραστής γνησίου οικουμενικού πνεύματος και εις τας σχέσεις, τας επαφάς και την συνεργασίαν με τους λοιπούς Χριστιανούς, εις ένα χώρον, ο οποίος είναι, ως ήδη ελέχθη, το κέντρον της Οικουμενικής Κινήσεως. Να συμβάλλης διά της μαρτυρίας σου εις την προβολήν της ανοικτοσύνης της Ορθοδοξίας, και να ανθίστασαι εις την ταύτισίν της, εξ αγνοίας ή εξ άλλων κινήτρων, με αντιοικουμενισμόν και εθνοκεντρικά σύνδρομα. Η Ορθόδοξος Εκκλησία είναι η Εκκλησία της πιστότητος εις την Παράδοσιν και του διαλόγου. Η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδοξίας περιέγραψε σαφώς το πλαίσιον και τον σκοπόν των διαχριστιανικών διαλόγων. Θεοπνεύστως, το κείμενον «Σχέσεις της Ορθόδοξου Εκκλησίας προς τον λοιπόν χριστιανικόν κόσμον» άρχεται διά των εξής: «Η Ορθόδοξος Εκκλησία, ούσα η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, εν τη βαθεία εκκλησιαστική αυτοσυνειδησία αυτής πιστεύει ακραδάντως ότι κατέχει κυρίαν θέσιν εις την υπόθεσιν της προωθήσεως της χριστιανικής ενότητος εντός του συγχρόνου κόσμου» (§ 1). Εις δε την Εγκύκλιον

της Συνόδου σημειούνται τα ακόλουθα σημαντικώτατα: «Οι διαχριστιανικοί διάλογοι ελειτούργησαν ως ευκαιρία διά την Ορθοδοξίαν, διά να αναδείξη το σέβας προς την διδασκαλίαν των Πατέρων και διά να δώση την αξιόπιστον μαρτυρίαν της γνησίας παραδόσεως της μιάς, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας. Οι υπό της Ορθοδόξου Εκκλησίας διεξαγόμενοι διάλογοι ουδέποτε εσήμαιναν, ούτε σημαίνουν και δεν πρόκειται να σημάνουν ποτέ, οιονδήποτε συμβιβασμόν εις ζητήματα πίστεως» (§ 20).

Έκτον: Να αγωνισθής διά το Ορθόδοξον Κέντρον, ώστε αυτό να λειτουργή συμφώνως προς τον αρχικόν αυτού προορισμόν. Να καταστή δυναμικός τόπος διαλόγου, συνεδρίων, οικουμενικών συναντήσεων και άλλων εκδηλώσεων εις την υπηρεσίαν της ενότητος, της προβολής της Ορθοδοξίας και του Ορθοδόξου πολιτισμού, διά της αναδείξεως και του Μουσείου του Κέντρου. Το Ορθόδοξον Κέντρον εν Σαμπεζύ είναι χώρος ιστορικός και ιερός. Ως Προιστάμενος αυτού του Κέντρου αναλαμβάνεις μεγάλας ευθύνας. Η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος επραγματοποιήθη. Η ζωή της Εκκλησίας συνεχίζεται και το Κέντρον καλείται να διαδραματίζη, με νέαν πνοήν και σύγχρονον οργάνωσιν, τον διορθόδοξον, διαχριστιανικόν, διαθρησκειακόν, ειρηνευτικόν και διαλογικόν ρόλον του.

Έβδομον: Να στηρίξης, μετά των συνεργατών σου, την λειτουργίαν του Ινστιτούτου Μεταπτυχιακών Σπουδών Ορθοδόξου Θεολογίας, του αξιολόγου αυτού επιστημονικού φυτωρίου, το οποίον καταρτίζει φοιτητάς εξ απασών των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών. Το Ινστιτούτον πρέπει να συνεχίση να προσφέρει

ακωλύτως τας πολυτίμους υπηρεσίας του εις την Εκκλησίαν και την Θεολογίαν, να διακονή αποτελεσματικώς το οικουμενικόν πνεύμα και την θεολογικήν γνώσιν. Θεωρούμεν ιδιαιτέρως σημαντικόν, το καθ' ημάς Ινστιτούτον να δύναται να εκπληρώνη την εκκλησιαστικήν και την ακαδημαϊκήν αποστολήν του εν αγαστή συνεργασία μετά των Θεολογικών Σχολών των Πανεπιστημίων της Γενεύης και του Φριβούργου.

Όγδοον: Εν επιγνώσει ότι διακονείς τον λόγον του Ευαγγελίου εις μίαν εκκοσμικευμένην και πλουραλιστικήν κοινωνίαν, να προσεγγίζης κάθε άνθρωπον καλής θελήσεως μετ' αγάπης και συμπαθείας, να προσφέρης το ευαγγελικόν μήνυμα ως προσφοράν ελευθερίας, το οποίον ανοίγει εις την ανθρωπίνην ύπαρξιν και την αυτόνομον ελευθερίαν της την διάστασιν του βάθους της αληθείας και την πύλην του ουρανού. Να μη λησμονής ότι δι' ημάς τους Χριστιανούς το ήθος της θυσιαστικής αγάπης είναι το ύψιστον ήθος, η μεγίστη προσφορά, μία εμπειρία ζωής, την οποίαν η κοσμική ηθική αδυνατεί να φθάση. Διότι η αγάπη θεμελιούται εις την θυσίαν, εις την παραίτησιν από τα ατομικά δικαιώματα προς χάριν του συνανθρώπου.

Ένατον: Να τιμάς την χώραν και τα Αρχάς, αι οποίαι φιλοξενούν την Μητρόπολιν ημών και το Ορθόδοξον Κέντρον, την Ελβετικήν Συνομοσπονδίαν. Η Ελβετία είναι το Κέντρον της Ευρώπης, η χώρα, με την οποίαν συνδέονται οικουμενικάί ιδέαι, όπως η ειρήνη, η καταλλαγή, ο διάλογος, η φιλανθρωπία, τα δικαιώματα του ανθρώπου, ο πλουραλισμός κ. α. Να επιδιώκης την καλήν συνεργασίαν των ενοριών της Μητροπόλεώς σου με τους παράγοντας της τοπικής αυτοδιοικήσεως εις όλην την επικράτειαν.

Δέκατον και τελευταίον: Να έχης πάντοτε κατά νούν ότι η Ορθόδοξος πίστις δεν μαρτυρείται με λόγους μόνον, αλλά έργω, με προσωπικήν βίωσιν και μετοχήν, με αγάπην και φιλανθρωπίαν, εν αδιαπτώτῳ ετοιμότητι «προς απολογία», παντί τῷ αιτούντι «λόγον περί της εν ἡμῖν ἐλπίδος» (πρβλ, Α' Πετρ. γ', 15). Εἶσαι ἐπίσκοπος διακονικῆς Ἐκκλησίας. Το ἔργον σου πρέπει να εἶναι κατάθεσις ψυχῆς. Ἐχεις πείραν πνευματικῆν, λειτουργικῆν, ποιμαντικῆν και διοικητικῆν. Εἰς το ἐξῆς θα συναντᾷς το ποίμνιόν σου ὡς ὁ Ἐπίσκοπος, θα καλεῖσαι να αντιμετωπίσης τας ποιμαντικὰς του ἀνάγκας, να μεριμνᾷς διὰ τα πνευματικὰ προβλήματα και ἄλλα υπαρξιακὰ θέματά του. Θα υπενθυμίζης εἰς τον ἐμπεπιστευμένον εἰς σε λαόν του Θεοῦ τον αἰώνιον προορισμόν του ἀνθρώπου, την ἀφατον φιλανθρωπίαν και τας ἀκενώτους δωρεὰς της Χάριτος του Θεοῦ».

Ἀκολούθως, πραγματοποιήθηκε ἡ ἀντιφώνησις του ἐψηφισμένου Μητροπολίτη Ἐλβετίας, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην και τὴν εὐχαριστίαν του πρὸς τον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχη, και τους συνοδικούς Μητροπολίτες, γιὰ τὴν ἐκλογήν του σὲ τὴν σημαντικὴν αὐτὴν Ἐπαρχίαν του Θρόνου.

«Ὁ Πρῶτος οἰακοστρόφος της Νοητῆς Νηὸς του Χριστοῦ ἀναθέτει τὴν πηδαλιουχίαν της μικρᾶς ολκάδος της καθ' Ἐλβετίαν Ἐκκλησίας εἰς τον ἀσημον και ἐλάχιστον. Μεγάλῃ ἡ τιμὴ, μέγιστῃ ἡ εὐθύνη. Εἶθε, Ὑμετέραις σεπταῖς εὐχαῖς, να δικαιωθῶναι προσδοκίαι της Μητρὸς Ἐκκλησίας και της Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος. Ἐνώπιον πασῶν των ἀφανῶν και ἐμφανῶν εὐεργεσιῶν Ὑμῶν κλείνω

γόνου ευχαριστίας και δεήσεως υπέρ της υγείας και της μακροημερεύσεως Υμών επί έτη πολλά. Ως πενιχρόν αντίδωρον της αγάπης, της τιμής και της εμπιστοσύνης Υμών, δεχθήτε την αφοσίωσιν και την ευπείθειαν», είπε, μεταξύ άλλων, ο Θεοφιλέστατος κ.Μάξιμος, ο οποίος έκανε ιδιαίτερη αναφορά και στον αείμνηστο γέροντά του, πρώτο Μητροπολίτη Ελβετίας κυρό Δαμασκηνό καθώς και στον άμεσο προκάτοχό του, νυν Μητροπολίτη Αγκύρας Ιερεμία.

Εκκλησιάστηκαν Ιεράρχες και κληρικοί του Θρόνου, η Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη κυρία Δανάη Βασιλάκη, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, συγγενείς του νέου Μητροπολίτου και του νέου διακόνου, και πλήθος πιστών από την Πόλη, την Αργολίδα, τόπο καταγωγής αμφότερων των νεοχειροτονηθέντων, και άλλες περιοχές της Ελλάδος, από την Ελβετία και άλλες χώρες του εξωτερικού.

Αμέσως μετά, στην κατάμεστη Αίθουσα του Θρόνου, στον Πατριαρχικό Οίκο, ο Οικουμενικός Πατριάρχης, σε σύντομο χαιρετισμό του, εξέφρασε την χαρά του για την εκλογή του Μητροπολίτη Ελβετίας ενώ συνεχάρη και το νέο διάκονο Καλλίνικο, που έλαβε το όνομα αυτό προς τιμήν του εξ Αργολίδος καταγόμενου Μητροπολίτου Άρτης, με τον οποίο ο νέος κληρικός διατηρεί πνευματικό σύνδεσμο από τα παιδικά χρόνια του. Ο Παναγιώτατος υπενθύμισε πως το ίδιο όνομα έφεραν έξι προκάτοχοί του καθώς και πλήθος Ιεραρχών του Θρόνου, ένας εκ των οποίων ήταν και ο μακαριστός Καισαρείας Καλλίνικος Δεληκάνης, Κανονολόγος και συγγραφέας του μνημειώδους τρίτομου έργου του, επί τη βάσει των εγγράφων του

Πατριαρχικού Αρχιεπισκοπικού, που αναφέρεται στις σχέσεις του Οικουμενικού Πατριαρχείου με τα Πρεσβυγενή Πατριαρχεία, τις νεότερες Ορθόδοξες Αυτοκέφαλες Εκκλησίες και το Άγιον Όρος.

«Αυτοί οι τόμοι να είναι το εντρύφημά σου, π. Καλλίνικε, διότι είναι πραγματικόν χρυσορυχείον. Θα μανθάνης, θα διδάσκεσαι, θα καταρτίζεσαι και θα γίνεσαι διαρκώς και χρησιμώτερος εις την Εκκλησίαν, εις την οποίαν εντάσσεσαι από της σήμερον και η οποία ουχί σπανίως βάλλεται και συκοφαντείται αδίκως με χονδροειδή ψεύδη λόγω διαφόρων σκοπιμοτήτων και επιδιώξεων αντιθέων, αι οποίαι σήμερον αντικατέστησαν τα άλλοτε «άθρα». Και βεβαίως γνωρίζομεν ότι κανένα ψεύδος δεν προλαμβάνει να γηράση («ουδέν έρπει ψεύδος εις γήρας χρόνου»), όπως έλεγεν ο Σοφοκλής, αλλά κάποιαν στιγμής αποκαλύπτεται και εκθέτει τον ψευδολόγον, ημείς όμως, μελετώντες και εργαζόμενοι, εργαζόμενοι και μελετώντες «εν εσπέρα και πρωί και μεσημβρία και εν παντί καιρώ», πρέπει να είμεθα “έτοιμοι αεί προς απολογία παντί τω αιτούντι ημάς λόγον περί της εν ημίν ελπίδος”».

Στη συνέχεια μίλησε ο νέος διάκονος Καλλίνικος, ο οποίος αφού ευχαρίστησε τον Παναγιώτατο για την αποδοχή του αιτήματός του να ενταχθεί στην Πατριαρχική Αυλή, διαβεβαίωσε πως σε πνεύμα απολύτου αφοσιώσεως θα υπηρετήσει τη Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία.